

عنوان مقاله:

جرم ارتداد در روایات

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوق کیفری، دوره 11، شماره 8 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیدمصطفی محقق داماد - استاد دانشگاه شهید بهشتی

سیدمحسن موسوی فر - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علوم اسلامی رضوی

خلاصه مقاله:

مسئله ارتداد و مجازات سنگین آن، جولانگاه افکار و عقاید گوناگون درون دینی، برون دینی و حقوق بشری گردیده و اسباب دغدغه مندی دولت مردان، فقیهان و حقوق دانان را فراهم آورده است. قانون گذار جمهوری اسلامی ایران نیز در هیچ ماده یا تبصره ای به صورت مستقیم برای جرم ارتداد، کیفر و مجازاتی را معین نکرده و در این زمینه سکوت اختیار نموده است. این سکوت معنادار، از عدم تمایل وی به جرم انگاری ارتداد حکایت می کند. بر اساس روایات و سنت معصومان M، ارتداد یک گناه و جرم بزرگ محسوب می شود؛ اما در این مقاله اثبات خواهیم کرد که سیره عملی اهل بیت M و فقهای امامیه، به جهت وجود برخی مصالح، بر مدارا کردن با مرتدان و عفو آن ها بوده است که خود حاکی از متروک بودن مجازات مرتد می باشد. افزون بر این، بیان خواهیم کرد اطلاق روایاتی که موضوع ارتداد را صرف تغییر دین می دانند، به همراهی با جحد و انکار، تقیید زده می شود. همچنین نشان می دهیم که قبول توبه، اختصاص به مرتد ملی ندارد، بلکه توبه مرتد فطری نیز پذیرفته شده و آثار توبه بر آن مترتب می گردد.

کلمات کلیدی:

کفر، ارتداد، حدود، تعزیرات، مرتد فطری، توبه، استتابه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046085>

